

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 153/2023 van 20 oktober 2023

Betreft: Adviesaanvraag met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 2013 ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen (CO-A-2023-415)

Vertaling¹

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit");
aanwezig: de dames Juline Deschuyteneer en Cédrine Morlière, en de heren Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 25, derde lid, van de WOG, volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Georges Gilkinet, vice-eersteminister en minister van Mobiliteit, ontvangen op 7 augustus 2023;

Gelet op de aanvullende informatie, ontvangen op 24 september 2023;

¹ Voor de oorspronkelijke versie van de tekst, die collegiaal werd gevalideerd, cf. de Franse versie van de tekst, die beschikbaar is in de FR-versie van de rubriek "adviezen" van de website van de Autoriteit.

Brengt op 20 oktober 2023 het volgende advies uit:

I. Onderwerp en context van de aanvraag

1. De minister van de federale regering, die Mobiliteit onder zijn bevoegdheid heeft, vraagt het advies van de Autoriteit over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 2013 ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen (hierna "het ontwerp van koninklijk besluit (KB)" genoemd).
2. Dit voornoemde KB van 8 juli 2013 bepaalt met name een aantal categorieën van persoonsgegevens die in de Kruispuntbank van de Voertuigen worden opgenomen, de periode gedurende welke de gegevens in de Kruispuntbank worden bewaard, de lijst van de personen die betrokken zijn bij de werking van de Kruispuntbank, de lijst van de diensten die verantwoordelijk zijn voor het verzamelen van de gegevens die de Kruispuntbank voeden, en de regels betreffende de toegang tot de Kruispuntbank.
3. De voor advies voorgelegde wijzigingen in ontwerp zijn enerzijds bedoeld om het bovengenoemde KB van 8 juli 2013 aan te passen aan verschillende wetswijzigingen, waaronder de inwerkingtreding van de AVG en de afschaffing van de voormalige sectorale comités, en anderzijds om de toegang tot en het gebruik van de gegevens van de Kruispuntbank voor de Voertuigen (KBV) « *voor commerciële doeleinden mogelijk te maken* ».

II. Onderzoek

a. Opmerking over de onbevoegdheid van de Koning om bepaalde aanpassingen in ontwerp door te voeren en over de noodzaak om de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank voor Voertuigen aan te passen.

4. Meerdere bepalingen in ontwerp hebben niet de wetgevende bevoegdheid van de voornoemde wet van 19 mei 2010 (hierna de "KBV-wet" genoemd). Deze omvatten de uitbreiding van de doeleinden waarvoor de gegevens van de Kruispuntbank van de Voertuigen mogen worden verwerkt (namelijk "*voor commerciële doeleinden*"), en de categorieën van ontvangers van de KBV. Overeenkomstig het legaliteitsbeginsel van artikel 22 van de Grondwet is het echter aan de wetgever in formele zin om te bepalen voor welke doeleinden een authentieke bron van persoonsgegevens mag worden geraadpleegd, die een van de essentiële elementen vormen van deze verwerking van

persoonsgegevens, waarvan de vaststelling onder de bevoegdheid van de wetgever valt. Hetzelfde geldt voor het bepalen van de categorieën van ontvangers van de KBV.

5. De categorieën van ontvangers van de KBV en de omstandigheden waarin zij toegang kunnen krijgen tot de genoemde gegevens voor het verwezenlijken van de doeleinden waarvoor de KBV kan worden geraadpleegd, worden bepaald in hoofdstuk 3 van de bovengenoemde wet van 19 mei 2010. De artikelen 15 en 16 van deze wet betreffen de «*diensten*», zijnde «*openbare diensten, instellingen, natuurlijke personen of rechtspersonen aan wie opdrachten van openbare dienst of van algemeen belang worden toevertrouwd door of krachtens een wet*»², waarbij wordt gepreciseerd dat zij verplicht zijn de KBV-gegevens bij de KBV te verzamelen, behalve voor gegevens waarvoor bepaalde «*diensten*» verantwoordelijk zijn om de KBV te voeden. Artikel 18 van deze wet bepaalt ook de lijst van personen aan wie machtiging is gegeven tot toegang tot de gegevens van de Kruispuntbank van de Voertuigen:
- « *1° aan de Belgische openbare overheden voor de informatiegegevens die zij gemachtigd zijn te kennen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;*
- 2° aan de instellingen en natuurlijke of rechtspersonen voor de informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van de opdrachten van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie, of voor de opdrachten die door het Sectoraal comité uitdrukkelijk als zodanig werden erkend;*
- 3° aan de natuurlijke- of rechtspersonen die handelen als onderaannemer van de Belgische openbare overheden en de openbare of private instellingen van Belgisch recht bedoeld in 1° en 2°; de eventuele onderaanneming gebeurt op verzoek, onder controle en verantwoordelijkheid van deze overheden en instellingen. Deze onderaannemers moeten zich er formeel toe verbinden de bepalingen van de onderhavige wet en van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens te respecteren en nemen daartoe de nodige maatregelen, waarvan zij melding maken aan de personen waarvoor zij als onderaannemer optreden. »*
6. Het is dus niet aan de Koning om te voorzien in het gebruik van de gegevens van de KBV voor commerciële doeleinden, want dat zou betekenen dat personen toegang krijgen tot de gegevens om activiteiten uit te voeren die geen taken van openbare dienstverlening zijn die hen door de wetgever zijn toevertrouwd³. Het is daarom belangrijk dat er een parlementair debat komt over dit soort openstelling en dat, als er over deze openstelling wordt gestemd, nadat de vereiste analyses van

² Art. 2, 11° van voornoemde wet van 19 mei 2010.

³ In het kader van het beginsel van de verdeling van de administratieve bevoegdheden, dat is vastgelegd in artikel 105 van de Grondwet en artikel 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, hebben de administratieve overheden geen andere bevoegdheden dan die welke hun formeel zijn toegekend door de Grondwet en de wetten en decreten die op grond daarvan zijn vastgesteld. Voorts bepaalt het specialiteitsbeginsel van rechtspersonen dat elke instelling met rechtspersoonlijkheid alleen mag optreden om de doelen te bereiken waarvoor zij is opgericht, met dien verstande dat alleen een wetgevende norm een rechtspersoon met een opdracht van openbare dienst kan belasten.

evenredigheid en noodzakelijkheid⁴ zijn uitgevoerd, zij duidelijk wordt gedefinieerd, en dat er wordt voorzien in garanties voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen van wie de gegevens in de KBV staan (zie hieronder). Onverminderd deze noodzakelijke wetgevende machtigingen en parlementaire debatten maakt de Autoriteit dan ook hieronder opmerkingen over de inhoud van de bepalingen in ontwerp.

7. De Autoriteit maakt van de gelegenheid gebruik om op eigen initiatief op te merken dat de KBV-wet meermaals verwijst naar het Sectoraal comité voor de Federale Overheid en naar de wet van 8 december 1992; ook dit moet worden aangepast. Bovendien beveelt de Autoriteit aan om deze wet in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de rechtspraak van de Raad van State over de kwaliteit van de normen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.
8. Om te voldoen aan het beginsel van voorspelbaarheid, moet elke wet die een authentieke bron van persoonsgegevens opzet (wat uiteraard het hergebruik van de daarin opgenomen gegevens door verschillende overheidsdiensten voor verschillende doeleinden impliceert) de essentiële elementen van de verwerkingen vaststellen die kunnen worden uitgevoerd met behulp van de daarin opgenomen gegevens (vaststelling van de specifieke doeleinden waarvoor de gegevens worden gecentraliseerd en verwerkt, de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens worden gecentraliseerd en de categorieën van gecentraliseerde gegevens, de categorieën ontvangers die toegang kunnen krijgen tot de gegevens en de omstandigheden waarin die toegang kan worden verleend, de verwerkingsverantwoordelijke(n) voor deze authentieke bron en de periode gedurende welke de gegevens in deze authentieke bron worden bewaard). Gezien de ondoorzichtigheid van de massale onrechtstreekse verzameling van persoonsgegevens die voortvloeit uit de oprichting van een authentieke bron van persoonsgegevens, moet dit wettelijk kader bovendien niet alleen voorzien in specifieke maatregelen om de rechten en vrijheden van de betrokkenen te waarborgen, zoals bijvoorbeeld het opleggen van de verplichting tot nauwkeurige registratie⁵ maar ook specifieke transparantieplichtingen ten behoeve van de personen wier gegevens zullen worden gecentraliseerd en hergebruikt (zoals bijvoorbeeld een specifiek elektronisch toegangsrecht op grond waarvan de beheerder van de authentieke bron de lijst van instellingen die hun gegevens de afgelopen

⁴ De auteur van een norm die een verwerking van persoonsgegevens regelt, moet kunnen aantonen dat deze voorafgaande analyse van de noodzakelijkheid en proportionaliteit is uitgevoerd. Het noodzakelijkheidsbeginsel vereist niet alleen het beoordelen van de doeltreffendheid van de beoogde verwerking om het nagestreefde doel te bereiken maar er moet ook worden bepaald of de verwerking de minst ingrijpende manier is om dat doel te bereiken. Als de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens wordt aangetoond, moet ook worden aangetoond dat de verwerking in verhouding staat (in strikte zin) tot het nagestreefde doel, dat wil zeggen dat er een billijk evenwicht is tussen de verschillende betrokken belangen en de rechten en vrijheden van de betrokken personen ; met andere woorden, er moet worden nagegaan of het ongemak dat de beoogde verwerking veroorzaakt, niet disproportioneel is aan het nagestreefde doel.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 17 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

6 maanden hebben geraadpleegd, actief ter beschikking stelt aan de betrokkenen⁶)⁷. Voorts moeten er, gezien het belang van het kwaliteitsniveau van de persoonsgegevens die in een authentieke bron toegankelijk zijn, bepalingen worden vastgesteld om de kwaliteit van de daarin opgenomen gegevens op het vlak van nauwkeurigheid en actualisering te waarborgen⁸.

9. Zonder uitpuittend te willen zijn, merkt de Autoriteit op dat in de wetgeving inzake de KBV specifieke transparantiemaatregelen voor uitgaande gegevensstromen ontbreken, geen maatregel voor de nauwkeurige registratie van toegangen wordt opgelegd, bepaalde doeleinden te vaag of te ruim zijn, en dat de bepaling van een aantal gegevens in de KBV niet erg voorspelbaar is.

10. Wat betreft de doeleinden waarvoor de gegevens van de KBV kunnen worden geraadpleegd, leidt de formulering van sommige van deze doeleinden tot verwarring tussen het begrip doeleinde en het doel van algemeen belang dat ten grondslag ligt aan de oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen, of tussen het begrip doeleinde en het begrip gegevensverwerkingsactiviteit. Een doeleinde van een verwerking van persoonsgegevens moet duidelijk en nauwkeurig worden geformuleerd, zodat men bij lezing ervan begrijpt welke verwerkingen van persoonsgegevens zullen worden uitgevoerd voor de verwezenlijking ervan. Artikel 5 van de KBV-wet bepaalt in dit verband het volgende: « *De Kruispuntbank heeft tot doel om enerzijds de opspoorbaarheid van voertuigen te waarborgen vanaf de dag van hun constructie of van hun invoer, intracommunautaire verwerving of intracommunautaire overbrenging op het Belgisch grondgebied tot op de dag van hun vernietiging, of van hun uitvoer of intracommunautaire levering; en anderzijds om op elk ogenblik de eigenaar ervan, de aanvrager en de titularis van hun inschrijving te identificeren, alsook de gegevens betreffende hun goedkeuring te achterhalen teneinde:*
1° de ontwikkeling van een doeltreffend mobiliteitsbeleid met oog voor veiligheid en leefmilieu te vergemakkelijken en te ondersteunen;
2° het globaal beheer van het voertuigenpark mogelijk te maken, met inbegrip van de afgedankte voertuigen;

⁶ Zie bijvoorbeeld artikel 6, § 3, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten.

⁷ Zoals het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018 (B.18) aangeeft, geldt het vereiste van een precieze en voorspelbare rechtsgrond "des te meer wanneer persoonsgegevens door overheidsdiensten verder worden verwerkt voor andere doeleinden dan die waarvoor ze oorspronkelijk werden verkregen". De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming vestigde in zijn advies nr. 8/2017 over het voorstel voor een verordening betreffende de oprichting van één digitale toegangspoort en het eenmaligheidsbeginsel, beschikbaar (in het Frans, Engels en Duits) op het adres https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/publications/opinions/digital-single-gateway-and-once-only-principle-0_en, ook de aandacht op het feit dat het beginsel van eenmalige verzameling onderworpen is aan regels inzake gegevensbescherming in de volgende bewoordingen: " (...) Dit is dus geen onbepaalde toelating om elke algemene en lange wettekst aan te nemen die het ongelimiteerd hergebruik van persoonsgegevens tussen verschillende ministeries mogelijk maakt. (...)". (vertaald door de Autoriteit)

⁸ Zie over dit laatste aspect, advies nr. 02/2018 van 17 januari 2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, voorganger in rechte van de Autoriteit, over het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de criteria op basis waarvan gegevens als authentiek gekwalificeerd worden in uitvoering van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator.

- 3° de uitwisseling van gegevens betreffende de homologatie van de voertuigen te vergemakkelijken;*
- 4° de inschrijving van de voertuigen te vergemakkelijken;*
- 5° de uitwisseling van de gegevens betreffende de organisatie en opvolging van het uitzonderlijk vervoer over de weg te vergemakkelijken;*
- 6° de bescherming van de consument te verbeteren;*
- 7° de opsporing, de strafrechtelijke vervolging en de strafuitvoering van de misdrijven mogelijk te maken;*
- 8° de heffing van belastingen, retributies of vergoedingen inzake de aankoop, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik, de buitengebruikstelling of de overbrenging van een voertuig mogelijk te maken;*
- 9° de voorbereiding van eventuele opeisingen van voertuigen in oorlogstijd mogelijk te maken;*
- 10° de organisatie mogelijk te maken voor het vermijden van een bevoorradingscrisis voor olie of olieproducten en de maatregelen te voorzien die in dergelijk geval moeten worden getroffen;*
- 11° het opleggen van administratieve sancties mogelijk te maken;*
- 12° de werkzaamheden met betrekking tot de vergunningen voor het bezoldigd vervoer van personen over de weg door middel van motorvoertuigen te vergemakkelijken;*
- 13° de werkzaamheden met betrekking tot de vergunningen voor het bezoldigd vervoer van personen over de weg door middel van motorvoertuigen en aanhangwagens te vergemakkelijken;*
- 14° het opmaken van globale en naamloze statistieken mogelijk te maken.*
- 15° de toekenning of terugvordering onder andere van premies of subsidies te vergemakkelijken die voortvloeien uit de opdrachten van de Gemeenschapsfondsen voor de sociale integratie van personen met een handicap;*
- 16° het bewarend en uitvoerend beslag op motorvoertuigen en aanhangwagens mogelijk te maken;*
- 17° de uitvoering van de opdrachten van de politie over het wegverkeer en de verkeersveiligheid, met inbegrip van de veiligheid van de motorvoertuigen en aanhangwagens te vergemakkelijken;*
- 18° de inning van de douanerechten op motorvoertuigen en aanhangwagens mogelijk te maken;*
- 19° de technische keuring van voertuigen mogelijk te maken;*
- 20° de inning van belastingen, retributies of vergoedingen voor audiovisuele toestellen in een motorvoertuig, mogelijk te maken;*
- 21° de verzekeringsplicht van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid te controleren waartoe de motorvoertuigen en aanhangwagens aanleiding kunnen geven;*
- 22° de identiteit van de verzekeringsmaatschappijen, die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken ten gevolge van het gebruik van elk van de voertuigen in geval van een verkeersongeval, aan de daarbij betrokken personen mee te delen;*
- 23° de uitvoering door de politiediensten van hun opdracht van administratieve politie te vergemakkelijken;*
- 24° de inschrijvingen voor de dienst van de leden van de federale regering en van de gemeenschaps- en gewestregeringen op te volgen, alsook de inschrijvingen voor het diplomatiek of*

consulair personeel en voor internationale ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap en van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie op te volgen, om aan de noden van protocol tegemoet te komen;

25° de controle door de bevoegde overheden van de reglementeringen inzake het beheer van afgedankte voertuigen mogelijk te maken;

26° het bedrog met de kilometerstand van voertuigen te bestrijden;

27° de inning van belastingen, retributies, of vergoedingen voor het parkeren van voertuigen te vergemakkelijken;

28° het terugroepen van voertuigen mogelijk te maken in geval van risico voor de verkeersveiligheid, de volksgezondheid, het leefmilieu of de gebruikers;

29° de uitvoering van opdrachten in het kader van de dringende medische hulpverlening, de brandweer en de civiele veiligheid te vergemakkelijken.

30° de uitvoering te vergemakkelijken van de wettelijke opdrachten van de gerechtsdeurwaarder onder de artikelen 519, § 1, 2°, 519, § 2, 14° en 519 § 3 van het Gerechtelijk Wetboek. »

Het is echter redelijk om zich af te vragen welk soort verwerkingen onder de in deze bepaling genoemde doeleinden vallen in de volgende punten van het eerste lid: 2° ("*het globaal beheer van het voertuigenpark mogelijk te maken, met inbegrip van de afgedankte voertuigen*"), 6° ("*de bescherming van de consument te verbeteren*") en 21° ("*de verzekeringsplicht van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid te controleren waartoe de motorvoertuigen en aanhangwagens aanleiding kunnen geven*"). Ook de "doeleinden" in de punten 3° en 5° van hetzelfde lid van deze bepaling wijzen op verwerkingsactiviteiten ("de uitwisseling van gegevens betreffende de homologatie van de voertuigen en de uitwisseling van de gegevens betreffende de organisatie en opvolging van het uitzonderlijk vervoer over de weg"), terwijl deze bepalingen geacht worden te beschrijven waarom de uitwisseling van dergelijke gegevens daadwerkelijk kan plaatsvinden. De Autoriteit beveelt daarom aan om deze doeleinden te herformuleren zodat ze voldoen aan de criteria van voorspelbaarheid, noodzakelijkheid en evenredigheid.

11. Wat betreft de beschrijving van de gegevens die zijn opgenomen in de KBV, merkt de Autoriteit op dat sommige van deze gegevens uitsluitend worden bepaald door te verwijzen naar standaarddocumenten met betrekking tot voertuigen en diverse reglementeringen, zonder te verwijzen naar de precieze wettelijke bepaling(en) die duidelijk de persoonsgegevens in kwestie bepalen (artikel 9 KBV-wet en artikel 2 KB van 8 juli 2013); dit ondermijnt de leesbaarheid en voorspelbaarheid van de norm. Zoals de Autoriteit al heeft uitgelegd, moet een norm die een authentieke gegevensbron opzet (die per definitie de indirecte verzameling van persoonsgegevens voor verschillende doeleinden impliceert) echter duidelijk en uitputtend de persoonsgegevens identificeren die in de genoemde authentieke bron zijn gecentraliseerd. Bijgevolg moet er een duidelijke lijst worden opgesteld van de gegevens die daarin zijn opgenomen, naar het voorbeeld van

de gegevens die zijn opgenomen in het repertorium van voertuigen (art. 7 van het KB van 20 juli 2001) (dit repertorium is overigens geïntegreerd in de KBV).

b. Onderzoek

i. Aanpassing van de beschrijving van een van de gegevens in de Kruispuntbank van de Voertuigen

12. Artikel 2 van het ontwerp van KB past artikel 2 van het voornoemde KB van 8 juli 2013 (dat een aantal persoonsgegevens opsomt die zijn opgenomen in de KBV, waarvan de categorieën zijn bepaald in artikel 9 van de KBV-wet) aan op het niveau van zijn punt 15°, naar aanleiding van de herziening van de regelgeving met betrekking tot de commerciële nummerplaten.
13. Zoals blijkt uit bijkomende informatie van de afgevaardigde van de minister en met het oog op de voorspelbaarheid, wordt aanbevolen te preciseren dat het gaat om de door de FOD Financiën meegedeelde informatie dat de persoon die commerciële nummerplaten aanvraagt wel degelijk bij de KBO geregistreerd staat als handelaar in auto's en/of dat hij het beperkt aantal commerciële nummerplaten dat kan worden verkregen respecteert, en de datum waarop deze controle werd uitgevoerd⁹.
14. Dezelfde opmerkingen gelden voor artikel 6 van het ontwerp van KB, dat betrekking heeft op dezelfde verwerking van persoonsgegevens.

ii. Aanpassing van de bepaling die verwijst naar de internationale uitwisseling van gegevens van de KBV voor de vervolging van strafbare feiten, opdrachten van de politie over het wegverkeer, verkeersveiligheid en veiligheid van de motorvoertuigen, opdrachten van de administratieve politie en de inning van belastingen, retributies en vergoedingen voor het parkeren van voertuigen.

15. Artikel 3 van het KB in ontwerp vervangt punt 8° van artikel 4 van het KB van 8 juli 2013. Dit artikel 4 somt de personen op die "*worden betrokken bij de werking van de Kruispuntbank*". Deze personen zijn over het algemeen verantwoordelijk voor het verzamelen van sommige gegevens in de KBV, met inbegrip van de "*nationale contactpunten*" vermeld onder punt 8°.

⁹ Dezelfde oefening moet worden uitgevoerd voor de andere gegevens opgesomd in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 18 juli 2013, zoals uitgelegd in de inleidende opmerking bij dit advies.

16. Momenteel beschrijft het eerste lid van dit punt 8 de doeleinden waarvoor deze nationale contactpunten betrokken zijn bij de werking van de KBV en het tweede lid van dit punt 8 verwijst naar Richtlijn 2011/82/EU die deze grensoverschrijdende uitwisselingen regelt in geval van verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertredingen en naar *"internationale verdragen inzake de grensoverschrijdende uitwisseling van gegevens voor de identificatie van personen die ervan worden verdacht een overtreding in verband met weggebruik te hebben begaan"* en verwijst naar de lijst van gegevens in de bijlage bij dit KB.
17. De wijzigingen in ontwerp in dit punt 8 hebben tot doel de verwijzing naar Richtlijn 2011/82/EU¹⁰ als wettelijk kader voor deze internationale uitwisselingen te schrappen en de bijlage bij het KB waarin de lijst van uitgewisselde gegevens wordt beschreven te schrappen, aangezien volgens de memorie van toelichting *«dit echter niet de enige Europese wetgeving is die gegevensuitwisseling tussen lidstaten toestaat»* en *"de uitgewisselde gegevens variëren in functie van elk van de Europese wetgevingen (richtlijn of verordening) die deze uitwisseling via het Eucaris-systeem mogelijk maken.»* In plaats daarvan wordt de verwijzing naar het Eucaris-verdrag betreffende een Europees voertuigen rijbewijsinformatiesysteem ingevoegd, aangezien volgens de memorie van toelichting *«overeenkomstig het Eucaris-verdrag deze uitwisselingen tussen nationale contactpunten zijn toegestaan als er een wettelijke basis is in de Europese wetgeving ».*
18. In dit verband merkt de Autoriteit eerst en vooral op dat het begrip "nationaal contactpunt" moet worden gedefinieerd, aangezien dit begrip niet wordt gedefinieerd in het KB dat wordt aangepast, dat het Eucaris-verdrag duidelijker moet worden geïdentificeerd aan de hand van de datum, en dat moet worden gepreciseerd dat ernaar wordt verwezen in de versie zoals gewijzigd door het aanvullende protocol na goedkeuring door de instemmingswet. Verder lijkt een verwijzing naar dit verdrag als kader voor de voorgenomen gegevensstromen onvoldoende om uitwisselingen met alle lidstaten van de Europese Unie te dekken, aangezien dit verdrag van toepassing is in slechts 9 landen (België, Nederland, Luxemburg, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Slowakije, Letland, Roemenië en Finland) en slechts 8 landen (alle bovengenoemde landen behalve het Verenigd Koninkrijk) het aanvullend protocol hebben geratificeerd.
19. Voor het overige merkt de Autoriteit op dat de voorgenomen aanpassing de gegevensuitwisselingen in kwestie mogelijk zal maken, mits de Europese wetgeving, waarnaar het Eucaris-verdrag verwijst, een passend kader biedt voor uitwisselingen tussen nationale contactpunten door het doel ervan te preciseren (de gegevenscategorieën die mogen worden uitgewisseld), en deze beperkt tot de in punt 8° genoemde doeleinden. Hetzelfde moet gelden voor andere multilaterale of bilaterale

¹⁰ Deze richtlijn werd overigens opgeheven en vervangen door richtlijn EU 2015/413.

overeenkomsten waarnaar artikel 8, punt a), van het Eucaris-verdrag ook verwijst. Het zal daarom nodig zijn om vooraf te controleren of de relevante toepasselijke wetgeving voldoende preciseert welke gegevens mogen worden meegedeeld voor de bovengenoemde doeleinden, overeenkomstig de gebruikelijke kwaliteitscriteria voor normen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

20.

iii. Aanpassing van de formulering van de door de FOD Financiën aan de KBV meegedeelde gegevens zoals bedoeld in de artikelen 15 en 16 van het KB van 11 juli 2013

21. Artikel 5 van het ontwerp van KB past artikel 15 van het KB van 11 juli 2013 aan, dat de gegevens bepaalt die de FOD Financiën voor het voeden van de KBV meedeelt, bovengenoemde gegevens vloeien voort uit de opdracht van de douanediensdiensten in uitvoering van het KB van 4 april 2014 betreffende de verificatie van het regelmatig aanwezig zijn van motorvoertuigen.
22. De formulering van punt 1° van artikel 5 moet worden verbeterd, aangezien het concept *"de gegevens vermeld op het elektronisch douanesignaal, bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 april 2014 betreffende de verificatie van het regelmatig aanwezig zijn van motorvoertuigen"* weinig zinvol is, dat de verwijzing naar artikel 1 van dat KB onjuist lijkt, en de beschrijving van gegevens door verwijzing naar wettelijke bepalingen die deze gegevens niet definiëren, weinig voorspelbaar is.
23. Op een vraag hierover antwoordde de afgevaardigde van de minister: *«Naar aanleiding van uw vraag is de Douane gecontacteerd en is ons bevestigd dat het elektronisch douanesignaal, bedoeld in artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 4 april 2014, de status van Uniegoederen vaststelt van het motorvoertuig waarmee het overeenstemt. Het gaat om de douanestatus zoals gedefinieerd in artikel 5, 23° van Verordening 952/2013 (DWU), met de nuance dat het elektronische douanesignaal dat naar de DIV wordt gestuurd, de EU-status van het voertuig vaststelt, wat het essentiële criterium is dat de DIV moet kennen om het juiste type nummerplaat te kunnen afgeven. Of de EU-status is vastgesteld omdat het voertuig tot categorie a), b) of c) van artikel 5 van het DWU behoort, is voor de DIV niet relevant. Het elektronische signaal dat door de AAD&A naar de DIV wordt gestuurd, heeft tot essentieel en belangrijk doel vast te stellen dat het motorvoertuig de EU-status heeft, dat wil zeggen dat het op het niveau van de douane in orde is en dus wel degelijk in het vrije verkeer is gebracht.»*
24. Bijgevolg beveelt de Autoriteit aan om punt 1° van artikel 5 te herformuleren om te verwijzen naar de douanestatus van Uniegoederen van het voertuig als bedoeld in artikel 5, 23°, van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het

douanewetboek van de Unie, waaruit blijkt dat het voertuig in orde is op het niveau van de douane en in het vrije verkeer is gebracht.

25. Ook moet het concept "communicatie door verzending" worden verduidelijkt. Zoals blijkt uit de aanvullende informatie, is dit een elektronische mededeling van de FOD. Het is raadzaam om dit duidelijk te maken. Deze opmerking is van toepassing op de andere bepalingen van het voornoemde Koninklijk Besluit van 2013 die deze terminologie gebruiken.
26. In dit verband verwijst artikel 18 in ontwerp naar het concept gecomputeriseerd gegevensbestand, zonder verdere precisering. Uit de aanvullende informatie van de afgevaardigde van de minister blijkt het te gaan om de Kruispuntbank van de Voertuigen. Daarom moet in plaats daarvan naar de Kruispuntbank van de Voertuigen worden verwezen.

iv. Wijziging van de procedure voor toegang tot de gegevens van de KBV

27. De artikelen 4, 8, 9, 10 en 11 van het ter advies voorgelegde ontwerp van KB passen diverse artikelen van het voornoemde KB van 2013 aan ten gevolge van de opheffing van het Sectoraal comité voor de Federale Overheid (SCFA) bij de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit¹¹.
28. Deze bepalingen van het ontwerp van KB zijn intrinsiek verbonden met de bepaling van de procedure voor toegang tot de gegevens van de KBV, die een zaak is voor de wetgever in de formele zin van het woord (zie punt a hierboven). De artikelen 15 en volgende van deze wet bepalen dat enkel de diensten in de zin van artikel 2, 11° van de wet via de KBV toegang hebben tot de gegevens van de KBV, behalve wanneer het gaat om gegevens waarvan de registratie in de KBV aan hen is toevertrouwd. Deze bepalingen bepalen ook dat, met uitzondering van de toegang tot de gegevens van de KBV bedoeld in artikel 7, tweede lid, 2°, van de KBV-wet (technische specificaties van voertuigen vermeld in het gelijkvormigheidsattest van een voertuig), de categorieën van ontvangers bedoeld in artikel 18, § 1, derde lid, enkel toegang hebben tot de andere gegevens van de KBV na toestemming van het SCFO. Het is daarom aangewezen om eerst de genoemde procedure in de KBV-wet aan te passen

¹¹ Over de kwestie van de bevoegdheid van de Autoriteit om toestemming te verlenen voor persoonsgegevensverkeer, zie punt 5 van titel A van de bijlage bij het advies van de Autoriteit over het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Autoriteit voor gegevensbescherming, beschikbaar op <https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/annexe-avis-sur-lavant-projet-de-loi-portant-modification-de-la-loi-apd.pdf>. Over het Informatieveiligheidscomité, zie advies 268/2022 van 21 december 2022 over een voorontwerp van wet betreffende maatregelen van bestuurlijke politie inzake reisbeperkingen en het Passagier Lokalisatie Formulier en houdende wijzigingen van diverse wetsbepalingen betreffende het Informatieveiligheidscomité

alvorens in het KB tot uitvoering van de KBV-wet te bepalen hoe elk verzoek om toegang aan de KBV moet worden gericht, en voor zover het nodig is hierin door middel van regelgeving te voorzien.

29. Onder dit voorbehoud geeft de Autoriteit hieronder commentaar op de beoogde nieuwe procedure voor toegang tot de KBV, namelijk het onderzoeken van de verzoeken om toegang door de beheersdienst van de KBV en het sluiten van een protocol tussen de beheersdienst en de ontvanger van de gegevens in de zin van artikel 20 van de WVG. Het ontwerp van KB past de artikelen 20, 21, 23 en 24 van het voornoemde KB van 2013 in de volgende bewoordingen aan:

« Art. 20 Indien toegang wordt gevraagd tot persoonsgegevens en andere gegevens die via de Kruispuntbank beschikbaar zijn, bevat de aanvraag minimaal volgende informatie:

- *de naam en het adres van de aanvrager;*
- *een gedetailleerde omschrijving van de doeleinden waarvoor toegang tot deze gegevens wordt gevraagd;*
- *wanneer verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting of van een taak van algemeen belang, vermelding van de wettelijke basis;*
- *de gegevens waarvoor toegang wordt gevraagd en de rechtvaardiging voor elk van de gegevens, in overeenstemming met de door de verordening vereiste minimale gegevensverwerking;*
- *de identiteit van de verantwoordelijke inzake informatieveiligheid en bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bedoeld in artikel 28 van de wet;*

Art. 21. Elk verzoek om toegang tot de gegevens van de Kruispuntbank van de Voertuigen wordt onderzocht door de beheersdienst, die nagaat of het verzoek beantwoordt aan de doeleinden van de wet en de regelgeving”

Art. 23. Indien de aanvraag voldoet aan de wet en de regelgeving, sluit de beheersdienst een protocolovereenkomst af zoals bedoeld in artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Dit protocol wordt in onderling overleg met elke aanvrager gesloten en bevat met name de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijken, de wettelijke basissen die de verwerking rechtvaardigen en de lijst van gegevens die gerechtvaardigd zijn op basis van het in de verordening bedoelde principe van minimale gegevensverwerking.

Het eerste lid is van toepassing onverminderd artikel 35/1, § 1, achtste lid van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en de organisatie van een federale dienstenintegrator.

In afwijking van hetgeen wordt bepaald in het eerste lid, moeten geen protocolovereenkomsten worden afgesloten met de nationale contactpunten voor gegevensuitwisseling zoals bepaald in artikel 4, 8° van dit besluit.

Art. 24. De gegevens verkregen van de Kruispuntbank mogen uitsluitend gebruikt worden voor de doeleinden vermeld in de protocolovereenkomst bedoeld in artikel 23 van dit besluit»

30. Zoals hierboven uitgelegd, moet elke wet die een authentieke bron van persoonsgegevens instelt, om te voldoen aan het beginsel van voorspelbaarheid, de essentiële elementen van de verwerkingen vaststellen die kunnen worden uitgevoerd met gebruikmaking van de daarin opgenomen gegevens (precieze vaststelling van de concrete doeleinden waarvoor de gegevens worden gecentraliseerd en gebruikt, de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens zullen worden gecentraliseerd en de categorieën van gecentraliseerde gegevens, de categorieën van ontvangers die er toegang toe kunnen krijgen en de omstandigheden waarin deze toegang kan plaatsvinden, de

verwerkingsverantwoordelijke(n) van deze authentieke bron en de periode gedurende welke de gegevens in deze authentieke bron zullen worden bewaard).

31. De KBV-wet vormt een generiek wettelijk kader dat de lijst van categorieën van gegevens bepaalt die in deze authentieke bron zijn gecentraliseerd, evenals de lijst van 30 doeleinden waarvoor deze gegevens mogen worden gebruikt, zonder echter te bepalen welke categorieën van gegevens op deze lijst noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van welke doeleinden op de lijst. Dit kader bepaalt ook op generieke wijze de categorieën van ontvangers die er toegang toe kunnen krijgen, zonder echter opnieuw de categorieën van gegevens vast te stellen waartoe elk van deze ontvangers toegang kan krijgen in het licht van de noodzaak ervan voor de uitvoering van de taken van openbare dienstverlening die hen door de wetgever zijn toevertrouwd. De beheersdienst belasten met het beheer van verzoeken om toegang tot de KBV betekent bijgevolg dat hij moet bepalen (1) welke soort ontvanger van de in artikel 18¹² opgesomde algemene categorieën een taak van openbare dienstverlening heeft waarvoor het gebruik van bepaalde gegevens van de KBV noodzakelijk is en die overeenstemt met een van de in de KBV-wet opgesomde doeleinden van de KBV, (2) welke gegevens noodzakelijk en relevant zijn voor het aangehaalde doel, evenals het geschikte formaat ervan; (3) het specifieke doel waarvoor de geraadpleegde gegevens in deze context mogen worden verwerkt en (4) andere meer incidentele en technische modaliteiten voor de verwerking, zoals de frequentie van de toegang tot de KBV, de duur van de toegang en de technische en organisatorische aspecten ervan¹³. Verscheidene van de bovengenoemde modaliteiten voor het verstrekken van gegevens vormen essentiële elementen, en het bepalen van deze essentiële elementen is in principe een zaak voor de wetgever in de formele zin van het woord, overeenkomstig het legaliteitsbeginsel dat is vastgelegd in artikel 22 van de Grondwet.
32. Voor zover de wetgever er echter al voor heeft gekozen om de KBV te verankeren als een authentieke gegevensbron (wat de keuze impliceert om een aanzienlijke uitwisseling van de gegevens in kwestie tussen de administraties toe te staan voor zover deze uitwisselingen noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun taken en bijdragen tot de verwezenlijking van een van de 30 doelstellingen van de KBV) in het kader van voornoemde wet van 19 mei 2010, is de Autoriteit van mening, onder voorbehoud van het standpunt van de Raad van State ter zake¹⁴, dat de vaststelling van de voormelde modaliteiten¹⁵ van de uitgaande gegevensstromen van de KBV moet worden gedelegeerd aan de

¹² Namelijk Belgische overheidsinstanties voor de informatie die zij mogen kennen door of krachtens een wet, decreet of ordonnantie ; instellingen en natuurlijke of rechtspersonen voor de informatie die noodzakelijk is voor de uitvoering van taken van algemeen belang die hen is toevertrouwd door of krachtens een wet, decreet of ordonnantie en hun verwerkers.

¹³ Hieronder vallen bijvoorbeeld de procedures voor het beveiligen van gegevensstromen en gegevensopslag, of de functieprofielen voor het verwerken van de gegevens waartoe toegang is verkregen voor de betreffende doeleinden.

¹⁴ De Autoriteit beveelt aan dat de minister de Raad van State specifiek over dit onderwerp bevraagt wanneer hij zijn adviesaanvraag indient.

¹⁵ 1) welk type ontvanger van de generieke categorieën opgesomd in artikel 18 een overheidstaak heeft waarvoor het gebruik van bepaalde KBV-gegevens noodzakelijk is en die overeenstemt met een van de doeleinden van de KBV-wet, 2) de gegevens

regelgevende macht, namelijk de Koning; de vaststelling van de technische en bijkomende modaliteiten voor de genoemde gegevensstromen die van secundaire of bijkomende aard zijn, kan echter worden gedelegeerd aan de minister, die ze op zijn beurt kan delegeren aan de beheersdienst van de KBV.

33. De beheersdienst van de KBV mag bij gebrek aan een dergelijke regelgevende norm die de bovenvermelde elementen¹⁶ bepaalt, enkel gegevens van de KBV meedelen, indien de essentiële elementen van de gegevensstroom¹⁷ duidelijk kunnen worden afgeleid uit een bestaand wettelijk kader dat de ontvanger toegang verleent tot bepaalde gegevens van de KBV voor de verwezenlijking van welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
34. Het toekennen aan de beheersdienst van de KBV van de bevoegdheid om autonoom te bepalen welke soorten KBV-gegevens voor welke concrete doeleinden mogen worden meegedeeld, is zowel in strijd met het legaliteitsbeginsel dat is verankerd in artikel 22 van de Grondwet en artikel 6.3 van de AVG en lijkt op een toekenning van regelgevende bevoegdheid aan een openbare instelling *hetgeen, volgens de Raad van State, «in beginsel niet in overeenstemming [is] met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving¹⁸, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn »¹⁹*. Zoals hierboven vermeld, kunnen de bovengenoemde elementen van de uitgaande gegevensstromen van de KBV niet worden beschouwd als secundaire of technische maatregelen.

die noodzakelijk en relevant zijn voor het ingeroepen doel en hun gepast formaat; (3) het specifieke doel waarvoor de geraadpleegde gegevens in deze context mogen worden verwerkt en (4) andere meer incidentele en technische modaliteiten voor de verwerking, zoals de frequentie van de toegang tot de KBV, de duur van de toegang en de technische en organisatorische aspecten ervan.

¹⁶ De technische aspecten van de gegevensstroom kunnen de exclusieve verantwoordelijkheid van de autoriteiten zijn, gezien hun technische aard.

¹⁷ Ofwel (1) de precieze ontvanger (2) de gegevens die nodig en relevant zijn voor het aangegeven doel evenals hun geschikte formaat; (3) het specifieke doel waarvoor de geraadpleegde gegevens mogen worden verwerkt (op voorwaarde dat dit doel overeenstemt met ten minste één van de doelen waarvoor de KBV mag worden geraadpleegd.

¹⁸ Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit kan daaraan worden toegevoegd.

¹⁹ Overweging 27 van het advies RvS 67.719/VR van 15 juli 2020 over een voorontwerp dat de wet van 9 oktober 2020 is geworden 'houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 25 augustus 2020 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de gezamenlijke gegevensverwerking door Sciensano en de door de bevoegde regionale overheden of door de bevoegde agentschappen aangeduide contactcentra, gezondheidsinspecties en mobiele teams in het kader van een contactonderzoek bij personen die (vermoedelijk) met het coronavirus COVID-19 besmet zijn op basis van een gegevensbank bij Sciensano', p. 52.

35. De Autoriteit beveelt daarom aan dat de Koning de taak krijgt om de bovenvermelde elementen van de uitgaande gegevensstromen van de KBV te bepalen.
36. Het protocol dat moet worden gesloten op grond van artikel 20 van de WVG, zal de beheersafdeling in staat stellen om de technische en bijkomende aspecten van de gegevensstroom te bepalen, naast het feit dat het dient als een verantwoordingsinstrument voor de verwerkingsverantwoordelijken die bij de gegevensstroom betrokken zijn.
37. Voor het overige kan het, als waarborg voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, ook passend zijn te bepalen dat de soorten zoekcriteria binnen de KBO die toegankelijk zijn voor de ontvangers van de KBO, moeten worden aangepast aan het specifieke doel waarvoor toegang wordt gevraagd, ook al wordt de toegankelijkheid ervan door de Koning bepaald binnen de grenzen van de strikte behoeften van de ontvanger van de gegevensstroom. In bepaalde gevallen kunnen de nodige gegevens worden geraadpleegd op basis van de nummerplaat of het chassisnummer van het voertuig waarvoor informatie moet worden geraadpleegd. Dit soort beperking beschermt de KBO tegen misbruik van doeleinden of tegen onevenredige raadplegingen.

v. Openstelling van het gebruik van de gegevens van de KBV voor commerciële doeleinden

38. Het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit schrapt artikel 25 van het voornoemde KB van 2013, dat het gebruik van de gegevens van de Kruispuntbank van de Voertuigen voor directmarketingdoeleinden uitdrukkelijk verbiedt, en vervangt het door de volgende bepaling:

«Art. 25. De via de kruispuntbank van de Voertuigen verkregen gegevens mogen worden gebruikt voor commerciële doeleinden op voorwaarde dat deze verwerking enerzijds past binnen één van de doeleinden vermeld in artikel 5 van de wet en anderzijds noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen.

Bovendien moet de verwerking van persoonsgegevens het voorwerp uitmaken van een uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene door middel van een verklaring of een ondubbelzinnige actieve handeling waar hij de hem betreffende verwerking van persoonsgegevens aanvaardt.

Deze gegevens kunnen worden gebruikt door leden van een federatie, maar mogen geenszins worden doorverkocht aan derden»
39. Zoals hierboven vermeld, is het niet aan de Koning om het gebruik van de gegevens van de KBV naar commerciële doeleinden uit te breiden. Deze openstelling moet plaatsvinden op het niveau van de KBV-wet door te voorzien in nieuwe doeleinden waarvoor de gegevens van de KBV mogen worden gebruikt. Het is belangrijk dat er een parlementair debat komt over dit soort openstelling. En als er over een dergelijke openstelling zou worden gestemd na een positieve uitkomst van de noodzakelijke

analyses van evenredigheid en noodzakelijkheid²⁰, zou deze duidelijk moeten worden afgebakend en zouden tegelijkertijd garanties voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen moeten worden aangenomen.

40. Uit de aanvullende informatie van de afgevaardigde van de minister blijkt dat deze uitbreiding volgt op de beslissing van de Geschillenkamer van de Autoriteit van 23 juni 2020, waarin wordt geoordeeld dat de mededeling door de FOD Mobiliteit en Vervoer van gegevens van de KBV aan de NV Informex (zodat deze laatste die gegevens kon meedelen aan haar klanten, namelijk bepaalde verzekeringsmaatschappijen, om gepersonaliseerde verzekeringsvoorstellen op te stellen) een inbreuk vormde op de artikelen 5.1.b) en 6.1. van de AVG, en op artikel 25 van het voornoemde KB van 2013. In dit verband merkt de Autoriteit op dat de Koning het gebruik van de gegevens van de KBV voor directmarketingdoeleinden uitdrukkelijk kon verbieden omdat dit voortvloeit uit de KBV-wet zelf, op grond van haar artikel 5, waarin de doeleinden worden opgesomd waarvoor gegevens van de KBV mogen worden gebruikt, en haar artikel 18, waarin de categorieën van ontvangers worden opgesomd die toegang mogen hebben tot de genoemde gegevens (zie punt a) hierboven).
41. Gevraagd naar het begrip "commerciële doeleinden" (bedoeld in artikel 25 van het ontwerp van KB) waarvoor de auteur van het ontwerp van KB het nodig acht om bepaalde dienstverleners toe te staan om, niet rechtstreeks bij hun klanten maar onrechtstreeks bij de KBV, de gegevens te verzamelen die nodig zijn voor het nemen van precontractuele of contractuele maatregelen waarom vooraf door de genoemde klanten is verzocht, verwees de afgevaardigde van de minister naar *«het sturen van de pechhulpdienst, aangepast aan het voertuig of de bestelling van het juiste vervangingsonderdeel»* of *«de berekening van de verzekeringspremie, aangepast aan de waarde van het voertuig»*. Gevraagd naar het begrip "federatie" (waarnaar wordt verwezen in artikel 25 van het ontwerp van KB), antwoordde de afgevaardigde van de minister dat *"federaties, volgens de gangbare betekenis van de term, verenigingen van bedrijven zijn die zijn gegroepeerd onder een gemeenschappelijke autoriteit. Bijvoorbeeld Assuralia²¹, Traxio²². »*

²⁰ De auteur van een norm die een verwerking van persoonsgegevens regelt, moet kunnen aantonen dat deze voorafgaande analyse van de noodzakelijkheid en proportionaliteit is uitgevoerd. Het noodzakelijkheidsbeginsel vereist niet alleen het beoordelen van de doeltreffendheid van de beoogde verwerking om het nagestreefde doel te bereiken maar er moet ook worden bepaald of de verwerking de minst ingrijpende manier is om dat doel te bereiken. Als de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens wordt aangetoond, moet ook worden aangetoond dat de verwerking in verhouding staat (in strikte zin) tot het nagestreefde doel, dat wil zeggen dat er een billijk evenwicht is tussen de verschillende betrokken belangen en de rechten en vrijheden van de betrokken personen ; met andere woorden, er moet worden nagegaan of het ongemak dat de beoogde verwerking veroorzaakt, niet disproportioneel is aan het nagestreefde doel.

²¹ De Belgische beroepsvereniging van verzekeringsondernemingen.

²² De Federatie van de Automobiel- en Aanverwante Sector die, volgens haar website, *«10.000 werkgevers, verspreid over de 3 gewesten. Onze leden zijn actief in verschillende gebieden en bedrijfstakken. Van verkoop en reparatie van nieuwe en tweedehandswagens, motoren, fietsen, carrosserie, banden tot brandstoffen en talrijke andere activiteiten die onder de noemer 'mobiliteit' vallen »*.

42. In haar aanvullende informatie is de afgevaardigde van de minister van mening dat consumentenbescherming wordt nagestreefd door verzekeringsmaatschappijen toegang te geven tot gegevens van de KBV om hen in staat te stellen een verzekeringspremie te berekenen die is aangepast aan de waarde van het voertuig, en dat verkeersveiligheid wordt beoogd door pechhulpdiensten of om garages toe te staan gegevens van de KBV te raadplegen om te bepalen welk type sleepwagen moet worden gestuurd of welk type vervangingsonderdeel voor het voertuig moet worden besteld.
43. De Autoriteit vraagt zich af of het voor de verkeersveiligheid of consumentenbescherming noodzakelijk is om het gebruik van KBV-gegevens op deze manier open te stellen.
44. Er kan niet van worden uitgegaan dat al deze dienstverleners in de privésector, die geen openbare dienstverleningstaak uitvoeren die hen door de wetgever is toevertrouwd, van nature informatie over hun klanten/prospecten zullen proberen te verkrijgen om hen producten en diensten aan te bieden die strikt beperkt zijn tot hun behoeften²³. A priori kan een algemene en daadwerkelijke verbetering van de consumentenbescherming worden bereikt door de betrokken sectoren strenger te reguleren, en niet door deze spelers toegang te geven tot meer persoonlijke gegevens over hun klanten/prospects.
45. Daarnaast merkt de Autoriteit met betrekking tot de analyse van de evenredigheid van de voorgestelde verwerking op dat het onrechtstreeks verzamelen van persoonsgegevens inherent indringender is dan het rechtstreeks verzamelen²⁴ en dit omwille van de ondoorzichtigheid en het risico op misbruik van de onrechtstreekse bron (en misbruik voor andere doeleinden) dat dit met zich meebrengt, zonder in te gaan op de kwestie van de kosten voor het beveiligen van de grote gegevensstromen die de invoering van dergelijke onrechtstreekse verzameling met zich meebrengt.
46. Om de beoogde openstelling voor het gebruik van de gegevens van de KBV te bereiken, moet daarom worden gerechtvaardigd waarom het rechtstreeks verzamelen van de noodzakelijke gegevens bij klanten/prospects momenteel problemen op het terrein veroorzaakt en verzekeringsmaatschappijen niet in staat stelt correcte contractvoorstellen te doen of aanbieders van pechverhelping of garages niet in staat stelt hun dienstverleningscontracten te sluiten en uit te voeren. Met andere woorden, in welk opzicht is het niet voldoende om de klant/prospect die de pechhulp belt te vragen naar het type voertuig dat kapot gaat om het juiste model sleepwagen te kunnen charteren en in welk opzicht is het niet voldoende om dit aan de klant/prospect te vragen die een verzekeringsofferte voor zijn auto aanvraagt zodat voor hem een dergelijke offerte kan worden opgemaakt?

²³ De behoeften van klanten/prospects zijn van nature subjectief.

²⁴ Rechtstreeks verzamelen is het verzamelen van persoonsgegevens rechtstreeks bij de persoon op wie de gegevens betrekking hebben. Onrechtstreeks verzamelen is het verzamelen van persoonlijke gegevens bij een derde partij.

47. Nog steeds wat betreft de analyses van noodzakelijkheid en evenredigheid, merkt de Autoriteit op dat, alvorens de binnen KBV gecentraliseerde gegevens open te stellen voor commercieel gebruik, eerst de mogelijkheid voor burgers moet worden gecreëerd om bij de KBV attesten op te vragen met de gegevens van hun voertuig die in de KBV zijn opgeslagen; wat overigens een toepassing is van artikel 15 van de AVG. Door het gemakkelijk te maken om zulke "*certificaten*" te verkrijgen, zouden deze personen ze kunnen gebruiken bij hun dienstverleners om de diensten te verkrijgen die ze nodig hebben, zonder dat deze dienstverleners onrechtstreeks gegevens moeten verzamelen. Bovendien is het bij een dergelijke methode niet nodig om deze gegevensstromen te beveiligen en is er minder risico op misbruik van de bovengenoemde onrechtstreekse gegevensraadpleging. Op de vraag of de KBV momenteel aan iedereen de mogelijkheid biedt om zijn persoonsgegevens langs geautomatiseerde weg te raadplegen, legt de afgevaardigde van de minister uit dat *«de toepassing "mijn voertuig, mijn plaat", zoals u in uw vraag aangeeft, voorbehouden is aan de houder van de nummerplaat van het voertuig. Als men de nummerplaat invoert, geeft deze toepassing gewoon aan of deze plaat is toegewezen aan een voertuig. Als men het chassisnummer invoert, krijgt men alleen gegevens over het merk, het typegoedkeuringsnummer, de Euronormen, de datum van de laatste registratie en de geldigheidsdatum van de technische keuring. Dit is nuttige informatie voor de eigenaar van het voertuig. Deze paar stukjes informatie zijn echter niet genoeg om verzekeraars bijvoorbeeld in staat te stellen een exacte verzekeringspremie te berekenen die is aangepast aan de technische kenmerken van het voertuig, of om carrosseriebouwers in staat te stellen het juiste onderdeel voor het voertuig te bestellen»*. De Autoriteit merkt echter op dat artikel 15 van de AVG vereist dat elke verwerkingsverantwoordelijke de betrokkenen van wie hij gegevens verwerkt, een kopie verstrekt van de gegevens die worden verwerkt (en niet een deel daarvan), evenals alle informatie waarnaar wordt verwezen in artikel 15.1 van de AVG. Overweging 63 van de AVG stelt in dit verband dat *«indien mogelijk moet de verwerkingsverantwoordelijke op afstand toegang kunnen geven tot een beveiligd systeem waarop de betrokkene direct zijn persoonsgegevens kan inzien»*.
48. Het is dan ook in het licht van het bovenstaande dat de noodzaak en evenredigheid van de geplande openstelling van KBV moet worden gerechtvaardigd. Als de wetgever, in de letterlijke betekenis van het woord, hierin slaagt, zal het nog steeds nodig zijn om te voorzien in deze uitbreiding van het doeleinde met inachtneming van de beginselen van rechtmatigheid en voorspelbaarheid, en tegelijkertijd voldoende waarborgen te bieden met betrekking tot de risico's die ermee gepaard gaan.
49. In dit opzicht moet, zoals hierboven uitgelegd, de KBV-wet worden gebruikt om een 31e doel toe te voegen aan de lijst van doelen waarvoor KBV-gegevens mogen worden gebruikt. Het begrip "*commerciële doeleinden*" is te ruim en kan niet worden beschouwd als een specifiek en expliciet verwerkingsdoel. In plaats daarvan zou het doel moeten zijn om precontractuele maatregelen uit te voeren en/of een contract te sluiten, waarbij het (de) type(n) contract(en) en het (de) precieze

gebied(en) van activiteit (pechverhelping, voorstel voor autoverzekering, enz.) worden gespecificeerd waarvoor de wetgever de noodzakelijke en evenredige aard van de onrechtstreekse verzameling van gegevens binnen KBV rechtvaardigt.

50. En nog steeds met het oog op de voorspelbaarheid, moet de norm bovendien bepalen welke gegevens in de KBV voor elk van de doeleinden in kwestie moeten worden verzameld, in welk formaat, vanaf welk tijdstip en volgens welk zoekcriterium of welke zoekcriteria, dit alles in overeenstemming met het beginsel van minimale gegevensverwerking dat is vastgelegd in artikel 5 van de AVG. Het is ook noodzakelijk om te bepalen hoe lang deze dienstverleners de gegevens kunnen bewaren voor de doeleinden in kwestie.
51. Wat betreft de passende waarborgen die in dit verband moeten worden geboden, merkt de Autoriteit op dat het een passende maatregel is om van de dienstverlener te eisen dat hij vooraf de vrije en naar behoren geïnformeerde toestemming van zijn klant/prospect verkrijgt voor het feit dat hij gegevens over hem zal raadplegen bij de KBV. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat deze voorafgaande toestemming altijd kan worden verkregen in de betreffende situaties en dat het bewijs hiervan gemakkelijk kan worden bewaard door de dienstverlener. Zonder exhaustief te willen zijn, merkt de Autoriteit ook op dat, om de risico's die voortvloeien uit de openstelling van de KBV aan te pakken, het raadzaam is om de beheersdienst van de KBV te verplichten specifieke organisatorische en/of technische maatregelen te nemen om het risico op misbruik te voorkomen van de op deze manier verzamelde gegevens of onregelmatige raadplegingen. Aangezien ze technisch van aard zijn, kan deze taak worden gedelegeerd aan de bevoegde minister.
52. Het is ook noodzakelijk om de geplande openstelling van de KBV op passende wijze te kaderen in die zin dat wordt bepaald in welke omstandigheden particuliere dienstverleners de KBV-gegevens zullen kunnen raadplegen en voor welk(e) specifiek(e) doel(en), zodat de beveiligingskosten die de geplande openstelling met zich meebrengt, kunnen worden beheerd en de kosten kunnen worden bepaald die in deze context aan deze dienstverleners kunnen worden aangerekend.
53. Wat betreft de bepaling dat de raadpleging van de KBV-gegevens door een dienstverlener moet gebeuren via zijn federatie, wijst de Autoriteit erop dat, afgezien van het feit dat moet worden gepreciseerd welk soort federatie wordt bedoeld, deze raadpleging via een tussenschakel kan leiden tot een verlies van controle door de beheersdienst van de KBV, aangezien deze dan minder goed in staat zal zijn om onregelmatige raadplegingen door bepaalde dienstverleners of een mogelijk gebrek aan veiligheid bij bepaalde raadplegingen op te sporen. Bovendien kan het niveau van registratie van de toegang tot de KBV niet precies worden bepaald, aangezien de KBV dan alleen contact heeft met de federatie.

Om deze redenen,

is de Autoriteit van mening

dat de Koning op dit moment niet over de wetgevende bevoegdheid beschikt om de geplande aanpassingen aan de toegangsprocedure tot de KBV-gegevens en de openstelling van het gebruik van KBV-gegevens voor commerciële doeleinden (punt a) door te voeren. Met inachtneming hiervan moeten de volgende aanpassingen en analyses worden verricht:

1. verduidelijking van artikel 2, 15° van het genoemde ontwerp van koninklijk besluit 2013, overeenkomstig overweging 13 ;
2. toevoeging van een definitie voor het begrip "nationaal contactpunt" (overw. 15 tot 18) ;
3. herformulering van punt 1° van artikel 5 van het ontwerp van koninklijk besluit overeenkomstig overweging 24) ;
4. de delegatie aan de beheersdienst van de KBV moet worden vervangen door een delegatie aan de Koning (over te nemen uit de KBV-wet) voor het bepalen van de essentiële elementen van de gegevenstromen vanuit de KBV (cons. 27 tot 37) ;
5. het uitvoeren van de noodzakelijkheids- en evenredigheidsanalyses die vereist zijn voor het openstellen van het gebruik van KBV-gegevens voor commerciële doeleinden (overwegingen 38 tot en met 48) en het vermelden van het resultaat van de genoemde analyses in de memorie van toelichting bij een ontwerp tot wijziging van de KBV-wet in geval van positieve resultaten van de genoemde analyses ;
6. het gebruik van de KBV-gegevens moet worden beperkt tot wat strikt noodzakelijk is, met inachtneming van de gebruikelijke criteria van voorspelbaarheid van normen en onder voorbehoud van het nemen van passende waarborgen (overw. 48 tot 53).

beveelt aan de KBV-wet aan te passen overeenkomstig de redeneringen in de overwegingen 7 tot 11 en de overwegingen 27 tot 37.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur